

Yaşıyoruz 12

– Lütuf VELİ · 18 Kasım 2010

Cengiz düşüncelerini anında filiyata geçiren biriydi ve yine öyle olmuş,büyülü bakışlar altındayken aniden karar vermiş kalkmıştı oturduğu yerden.Hazal bu ani hareket karşısında şaşırırsa da Cengizin bilirdi ki her konuda her yaptığı hareketin bir anlamı vardı.İkinci hamleyi beklemesi gerekiyordu,ne olduğunu anlamak için...Bekledi sevdiği adamın ne yapacağını ya da ne söyleyeceğini.

Cengiz önce saatine baktı,sonra gök yüzüne.Hava henüz kararmaya başlamıştı.Sonra Hazal` dönerek.

-Hayli geç oldu canım,sizinkiler meraklanmasın.

-Yok seninle olduğumu annem biliyor,meraklanma problem olmaz.

-Baban ne der geç kalmana.

-Onu annem idare eder...

Cengiz,biraz rahatlamıştı ama yine de gözü yoldaydı.Her an biri çıkacakmış mutluluğu elinden alınacakmış gibi tedirgindi.Oysa Hazal ailesinin ne kadar muhafazakar olduğunu biliyor da yine de ağırdan alıyordu.Bu geçen birkaç günlük ayrılık canını hayli acıtmış adeta yaşam zehir olmuştu.Cengiz` e iyice sokuldu,içinde hissetmek istiyordu aşkın sıcaklığını.Ama cengiz bu sıcak temasa karşılık veremiyor sanki uzak duruyordu.

Artık oturdukları parkta kimse kalmamış,gelen geçen de seyrelmişti.Artık etraflarında onların aşkına delalet edecek bir kaç yarasayla ışığa koşan birkaç böcek kalmıştı.Cengiz yeniden oturduğu yerden kalktı ve,

-Haydi aşkım,kavuştüğümüz ilk günden ailenle papaz olmayalım.Seni onlara ,evine götüreyim.Hem bu vesileyle belki ailenle aramızdaki buzlar çözülür.Bir kadeh kahveni içer ayrılırim ben de...

-Haklısın,fazla da gecikmeyelim.Şimdi annem zorda kalmıştır.Gerçi o babamın gazını alır ya.Olsun ilk günden delirtmeyelim adamı.

Cengizin koluna girmiş adeta ona yaslanmıştı Hazal,yürümüyor cengizin sürümesine neden oluyordu.Cengiz halinden memnun görünüyordu.

Yarım saat sonra Hazal` ın evine gelmişlerdi.Eve yüz metre kala kolundan çıktı Hazal Cengizin.İki yabancı gibi geldiler evin önüne.Hazal zile bastı.Biliyordu ki,kapıyı annesi açardı.Kapı yavaş yavaş açılmış ama bu sefer açan babasıydı.Kızıyla damadını yanyana görünce suratı ekşidi önce de hiç bozuntuya vermedi.Buyurun diyerek kapının önünden çekildi iyi bir ev sahibi gibi.Önce Hazal girdi içeriye,Cengiz içeri girerken elini öpmek için seyirttiyse de başarılı olamadı.Teşekkür ederek elini çekmişti Hazalın babası.

İçerde bir sessizlik vardı.Sanki her an bir olay olacaktı gibi,tedirgin bir hava...Cengizin gözleri yerde,Hazal aksine çok rahat.İlk kez babasıyla korkusuzca konuşabiliyordu.Kısaca durumu

özetledi.Cengizi çağırıp görüştüğünü ve aradaki yanlış anlamayı bitirdiklerini anlattı önce babasına.Anne bir köşeye sinmiş sadece sorulursa ya da çatık kaşlar kendine yönelirse okeyliyor ya da başını sallıyordu.Tipik bir ata erkil aile örneği vardı Cengiz`in karşısında.

Cengiz,Hazalın babasının vereceği olumsuz tepkiyi bekliyormuşcasına,Hazalın konuşmalarını ve izahatlarını dinliyor bir gözüyle de babayı kontrol ediyordu.Adam önce kızmış sonra yavaş yavaş işlerin rayına girmesinden olsa gerek yelkenleri indirmişti.Hele son sözü bitince Hazalın ``İşte babacığım,kızsanız da,darılısanız da ben Cengiz için ,aşkım için herşeye razıyım,ama Lütfen bana kızın ona kızmayın.Çüğükü o masum.`` demiş babasına ,gözlerinin içine bakmıştı masum bir kedi yavrusu gibi.Baba birkaç dakika öyle kaldı,kızına baktı,damadına baktı...Son olarak da eşine ve,
-Hadi kızlar,damadımla bana bir acı kahve yapın da karşılıklı içelim,erkek erkeğe.Bu barış çubuğunun yakılmasıydı Hazalın babasının litaretüründe...Annesiyle gülerak mutfağa giden Hazal adeta mutluluktan uçuyordu...

Hazal bulutlarda uçuyordu,annesi de...Hiç beklemedikleri bir anda Cengizin annesi misafirleri olmuş ve ne etmiş etmiş tersine akan suyu akağına döndürmüştü.Sadece Hazal`ın babasıyla yaptığı başabaş ve bir saate yakın sohbet ısınan suları adeta ılımanlaştırmıştı.Herşey sanki bu iki ihtiyarın konuşmasını bekliyormuşcasına birden yoluna girmiş ve bu bir daha onmaz denilen aşk yeniden yeşermişti.Bu işe en fazla memnun olan,mutlu olan Hazaldı elbette.Kızcağız o kısa zamanda erimışti adeta.Ne babasına karşı gelebiliyor ne de yanlış anlaşılmasına anlam verebiliyordu.N`olduysa bir sihirli deynek değımiş eski günlerine geri dönmüşlerdi.``Allah razı olsun,kaynanamdan,`` diyordu annesiyle konuşurken...

Onlar mutfakta bu aşkın yeniden yeşermesi ve geçmişin üzerine singer çekilmesini mutlulukla karşılarken,Cengiz kayınpederinin karşısında ecel terleri döküyordu.Oysa Hazal`la sözlenmeden önce amca dediğı bu adamla oldukça samimiydi.Babasının arkadaşı olması nedeniyle.Ama şimdi bir başka ilişki vardı aralarında ve birtakım korkuları vardı Cengizin,yanlış anlaşılma adına...Soru sorarsa cevap veriyor o da genellikle ``evet,hayır`` şeklinde...Cengizin sıkıldığını gören adam,
-Damat rahat ol,aramızdaki bu damatlık ilişkisi olmadan önce nasılsan benim için yine aynısın.O malum olaylardan dolayı da beni suçlama.Bir kız babası olarak o tepkileri vermek zorundaydım.Şimdi herşey rayına oturduğuna göre artık ben dünü unuttum,sen de unut.
-Evet efendim,unuttum zaten.diyebildi cengiz...

Bir süre sessizlik olmuştu aralarında,o sırada kahveleri getirirken Hazalın yüzünde gülücükler çiçek açmıştı sanki.Mutluluktan olsa gerek babasından önce Cengize uzattı kahveyi de Cengizin uyarısıyla babasına uzatmayı düşünebildi.

Kahveler içilmiş,ailenin diğer fertleri de onlara katılmıştı da Cengizin imdadına yetişmişlerdi.Hazalın annesi ilk kez olaya dahil olmuş ve,
-Çocuklar,bir şey söyleyeceğim yanlış anlamazsanız.Biliyorsunuz bir sıkıntılı süreç yaşadınız.Bu sürecin sizi yıprattığını en yakından bilenlerden biri olarak derim ki,bir an önce düğününüzü yapın ve mutlu

olun.Tabi babanızda benim sözümü kabul ederse.

Hiç beklemedikleri bir teklifti,belki de baba tarafından yönlendirilmiş ya da aile içinde alınmış bir karardı.Herkes babaya bakıyordu,tepkisi ve vereceği cevap ne olacaktı.Babaları bir süre düşündü ,önce Cengize sonra Hazala baktı ve ardından eşine uzun uzun zamanı mıydı dercesine...

Sonrasında,

-Aslında zamanı ve yeri değildi ama madem anneniz açtı konuyu önce çocukların bu konuda fikirlerini alalım...derken Cengize dönmüştü.Cengiz,

-Efendim siz nasıl uygun görürseniz,zaten tüm hazırlığımızı yapmıştım.Eğer sizce de uygunsa en kısa zamanda düğünümüzü yapabiliriz.Tabi öncelikle size ne zaman uygunsa.

Baba Cengizin sözünü bitirmesinden sonra kızına döndü ve,

-Evet kızım,söz senin ...Anneni ve Cengiz oğlumdu duydun,sen ne dersin...Utanmıştı Hazal,bir süre cevapsız kaldı ,ardından önüne bakarak,

-Babacığım siz uygun gördükten sonra bana laf düşmez.

Herkesi dinleyen baba bir süre sessiz kaldıktan sonra,

-O zaman bu iş tamamdır.Ben Cengiz oğlumun annesiyle konuşur bir tarih tesbit ederim.Siz de ufak ufak hazırlığınızı yapın.

Konuşmalar düğün ve hazırlığı üzerine sürerken Cengiz mücadele isteyerek kalktı oturduğu yerden.Onu yolcu etmeye sadece Hazal gelmişti.Kapıya kadar birlikte gelmişler ve ayrılacakları zaman Hazal dudağına bir buse kondurmuştu ki Cengiz tuhaf oldu sevgilisinin bu öpücüğü ile.Oysa çoğu zaman Hazal onu dudağından öperdi de bugünkü kadar etkilenmemişti hiç...Ayrılmak zor geldi bugün Hazaldan...Bir süre Hazal onun gidişini kapıdan izledi.Taa ki artık karanlığın içinde sülüeti kayboluncaya kadar... Cengiz sevdiğinin evinden ayrılırken kafasında bir yığın soru vardı.Mutluydu gerçi yüzeysel de olsa sorunların bir şekilde çözülmesine de hala anlayamıyordu,Hazalın ailesindeki özellikle babasındaki değişimi.Ne olmuştu da birden her şey yoluna girmişti.Bu sihirli deyneğin esbabı mucizesi neydi,ya da kimdi...Oldukça meraklı bir kişilik olduğu için kafasında kurgulayıp durdu nedenini ,niçinini de bulamıyordu sebebini.

Vakit yine gece olmuş ,uzun süredir ilk defa ikircikli olmasına rağmen yüzü gülüyordu,hayata farklı bakabiliyordu cengiz...Hatta korktuğu ,çekindiği sokak köpekleri bile sevimli gelmişti bugün...Çöp kutularının yanında yiyecek arayan birine yaklaştı sessizce.Onu okşamak sevmek geliyordu içinden.Nasıl yaklaşacağını bilmediği için ürkütmüştü hayvanı da sıkışan hayvan hırlayarak dişlerini gösterince korkaladı.Sonra aklına annesigile aldığı ekmeği bölüp vermek geldi.Ekmeği gören köpek hırlamayı bırakıp kuyruk sallayarak Cengize korkarak da olsa yaklaştı.Önce küçük bir parça attı ardından daha büyük parça...derken ekmeğin biri bitmişti ki etrafında çöpten karnını doyurmaya çalışan beş tane köpek daha geldi.Anlaşılan bunlardan kurtulmak imkansız dedi ve son ekmeği de beş parçaya bölüp ayrı ayrı yönere atıp...`` Bu kadar dostlar,hadi hoşçakalın `` diyip yola devam etti.İşte o an aklına azman ve sahibi gelmişti.Acaba şimdi neredelerdi ve ne yapıyorlardı.Üç gündür görememişti onları.Başlarına bir şey mi geldi diye düşündü önce.Ama bir şey gelmiş olsa duyulurdu bir türlü.

``Yoksa bu gizemli adam çekip gitti mi başka diyarlara.Öyle olsa köpek ortalarda olurdu diye düşündü.`` Hastahanedeki yaşadığı o tuhaf olaydan sonra görememişti ne köpeği ne de adamı.Gerçi adamı o başarısız sohbetten beri göremiyordu.İyisi mi yarın bir etraflica soruşturayım belki duyan gören olmuştur diye düşünürken.Açık olan bir bakkalı gördü ve annesine alması gerekenler ve öncelikle ekmeğin alması gerektiğini düşünerek girdi bakkaldan içeri.

Artık annesinin evine de gelmişti.Kapıyı çaldı.Çalmasıyla kapının açılması bir oldu,sanki kapı eşliğinde bekliyormuş gibi.Yine kardeşinin mutluluk çığığın annenin değişmeyen sitemi.Biraz da bilgiç tepkisi.Daha yeni ayrıldığı Hazalla buluşmasını ve evine gittiklerini biliyormuşcasına konuşması.Cengizin kafasını karıştırmaya yetmişti de annesinin sözünün üzerine söz söylemesi mümkün müydü.Sadece,
-Anneciğim,kusura bakma da maşallahın var.Kim uçurdu haberi sana.Gerçi senden habersiz bu ilçede bir iş yapılmaz biliyorum da...diyebildi.Annesi,
-Gavurun südüğü,bana laf mı sokuşturuyorsun.Eee kimse kim,sen Hazalla buluştun mu,Onunla evine gidip saatlerce babasıyla ailesiyle konuştun mu ondan haber ver.
-Valla anneciğim ne söyleyim ki,bir konuştuklarımız hariç herşeyi biliyorsun.Maşallahın var.
-Bileceğim elbet,ben anayım,çocuklarımin ne yaptığını ,neler yaşadığını en iyi bilmesi gereken elbette benim.
-Evet anne,biliyorum üzerimize nasıl titrediğini.Peki sen nasıl bakıyorsun bu barışa.Doğru mu yaptım sence.

Cengiz bu son cümleyi söylerken biliyordu ki,düşünüyordu ki,annesi karşı çıkacak ,kızacak belki de küsecekti.Annesi her zamanki lakayt tavrını takınmış,belki de zehir zemberek konuşmaya hazırlanıyordu.Cengiz o kısa sürede bunu bunları düşünürken annesi hiç beklenmedik bir hareket yaparak oğlunun gözüne,işıldayan yüzüne baktı ve,

-Gel oğlum şöyle andacıma yanaş hele,dedi.Cengiz korkarak da olsa duyacaklarından yaklaştı annesi.Annesi oturduğu yerden abanarak oğlunu alından öptü ve,
-Aferim oğlum,sana da bu yakışırdı.Sen beni boşver bazan deliliğim tutar ileri geri konuşursam da mutlu olmak senin ve Hazal kızımın hakkı.Var git bildiğin gibi yap yuvanı kur.Şimdi şokta olan Cengiz`di ,hiç beklemediği ve de düşünemediği bir tepki vermişti annesi.Bir süre kendine gelememişti.Sonra,
-Anneciğim rüyada değilim değil mi,diyerek annesinin elini öptü uzun uzun.
-Sen annelerin sultanısın,canım annem...Senin hakkında zaman zaman olumsuz düşüncelere kapıldığım için şimdi utaniyorum,affet beni...

Annesinin bu duygulu konuşma karşısında gözleri yaşarmıştı.Yağlığının ucuyla gözlerini silerken,
-Oğlum,her hareketim ve sana karşı gibi gelen konuşmalarım aslında senin iyiliğın ve güzel yaşaman içindi.Şimdi anladım ki,sen bunları Hazal`la yaşamalısın.Var git gayrı benden sana helallik.demiş daha fazla konuşmamak belki de oğlunu üzmemek için oturduğu yerden kalkmış, ben namazımı eda edeceğim,bekle yemeğimizi birlikte yeriz ,gidersin evine demiş...gitmişti diğer odaya....